

Romhány Község Önkormányzata Képviselő-testületének
2018. január 22-i ünnepi üléséről készült jegyzőkönyve

NAPIREND

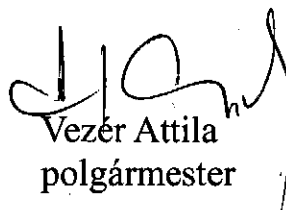
Tárgy:

1. Megemlékezés a romhányi csata 308. évfordulójáról
2. „Romhányért” Díj átadása

Képviselő-testület tagjainak kérdései, bejelentései, javaslatai

Romhány, 2018. január 22.

Vezér Attila
polgármester

JEGYZŐKÖNYV

Készült: Romhány Község Önkormányzata Képviselő-testületének 2018. január 22-i ünnepi üléséről.

Jelen voltak:	Vezér Attila	polgármester
	Balázs Attila	alpolgármester
	Makrai Piroska	jegyző
	Grolyó László János	képviselő
	Kovács Balázs	képviselő
	Molnár Sándor Péterné	képviselő
	Turi Tímea	képviselő
	Uhlarik Anita	képviselő

Vezér Attila polgármester köszöntötte az ünnepi képviselő-testületi ülésen megjelenteket. Megállapította, hogy az alpolgármester és valamennyi képviselő (5 fő) jelen van. A jegyzőkönyv hitelesítőire *Grolyó László János és Uhlarik Anita* képviselők személyében tett javaslatot.

Vezér Attila polgármester javaslatát a jegyzőkönyv hitelesítők személyére a Képviselő-testület 7 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta.

1. Megemlékezés a romhányi csata 308. évfordulójáról

Vezér Attila polgármester tisztelettel köszöntötte a Rákóczi-szabadságharc romhányi csatájának 308. évfordulóján megjelenteket. Köszöntötte Balla Mihály országgyűlési képviselő urat, Rákóczi Szövetség képviselőit, Dúl Géza plébános atyát, a szomszédos községek polgármestereit, képviselő-testület tagjait. Majd átadta a szót Molnár Sándornénak a Kulturális Bizottság elnökének.

Molnár Sándor Péterné Kulturális Bizottság elnöke: „Tisztelt Polgármester Úr! Tisztelt Megjelentek! 2003. óta ünnepélyes képviselő-testületi ülés keretében emlékezik meg a Képviselő-testület a romhányi csata évfordulójáról. A hagyományt tovább vittük és visszük, őrizzük az utókornak. A megemlékezés több napon történik. Kezdődik a Rákóczi-futással, melyet a Tegyük Együtt Romhány Ifjúságáért Egyesület szervez, aztán Nézsza-Romhány Rákóczi emléktúra és a mai napon volt Rákóczi vetélkedő a Romhányi II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola szervezésében. Nagy örömeinkre ebben az évben 10 csapat jelentkezett a versenyre még Kötelekről és Mikepércsről is. Ezt Hajdú István tanár úrnak köszönhetik, aki 2015-ben megszervezte azoknak a településeknek a találkozóját, ahol Rákóczi-emlékfa található. Ez a találkozó olyan sikeres volt, hogy a települések képviselői versenyeztek, hogy hol folytatódjon a következő évben. Erről majd beszámolót is fognak hallani. A romhányi csatára emlékezést e ünnepélyes képviselő-testületi üléssel zárjuk.

Minden országnak, népnek szüksége van zászlóra, ami ébren tartja az összetartozást. Ezért minden ünnepi eseményen velünk vannak zászlóink. Kérem, állva fogadjuk őket, majd énekeljük el közösen a Himnuszt. Ne feledjük, hogy a Magyar Kultúra Napja is a mai nap.”

Dalárda énekel

Molnár Sándor Péterné Kulturális Bizottság elnöke: Hallgassák meg 2017-ben Rákóczi-fák ültetéséről szóló beszámolót Uhlarik Anita képviselő előadásában, valamint tekintsék meg a helyszíneken készült felvételeket:

Uhlarik Anita képviselő: 2016-ban indult kezdeményezés szépen folytatódott. 2017-ben három esemény is történt. Elkészültek a Rákóczi-fasor ismertető táblája az Önkormányzat és a fák azonosító táblái Mester Gabriella keramikus művész által. A kis parkot Dúl Géza atya megszentelte. Minden évben két településen történik faültetés tavasszal és ősszel. Tavaly Ziliz és Mikepércs vívták ki ezt a jogot. Ziliz Miskolc közelében található kb. 300 lelkes falu. Március 25-én volt a faültetés. Október 14-én Mikepércsre utaztak, hogy elültessék a török mogyorófa csemetéjüket. Mikepércs szinte Debrecen külvárosa, dinamikusan fejlődő nagyközség, 4000 lelket számlál. II. Rákóczi Ferenc fatörzsből készült szobrát is felavatták. A Rákóczi Szövetség képviselői mindkét eseményen részt vettek. A sajtóselyei polgármester ezen alkalmon meghívott mindenkit településükre a negyedik Rákóczi-fa ültetésre.

Ünnepi beszéd

Molnár Sándor Péterné Kulturális Bizottság elnöke felkérte Balla Mihály FIDESZ-KDNP nyugat-nógrádi országgyűlési képviselőjét, hogy tartsa meg ünnepi beszédét.

Balla Mihály országgyűlési képviselő: A mai nap a Himnusz születésnapja is, e dátum szerepel Kölcsey Ferenc kéziratán, e napon látta el kézjegyével. Itt ezen a vidéken a romhányi csata emléknapja is. A történelem könyvek romhányi csataként említik január 22-t, azonban az érsekvadkertiek, szerinte a szátokiak, kétbodonyiak is tesznek fel bizonyos kérdőjeleket. Tény és való, hogy az a terület, melyet a négy település zár össze, ott volt a csata helyszíne. Belátja, hogy a csatahelyszín keresése a mai napig is fontos feladat. Nem biztos, hogy cseréltek volna az akkori romhányi lakosokkal, akik csak néhány nap elteltével mertek előjönni a környező erdőkből. S azt is nagyon jól tudják a fejedelem emlékirataiból, hogy akkor is a maihoz hasonló zord időben kellett helyt állniuk a kurucok fáradt és koránt sem képzett seregének. Akár csak a tegnapi napon is helyt álltak azok, akik a már hagyományos és egyre népszerűbb Rákóczi-túrát megtették. Megköszönte, hogy életben tartják ezeket a kiváló kezdeményezéseket. Köszönet illeti azokat a szervezőket is, akik immár 15 esztendeje arra törekednek, hogy Romhány község ünnepe több legyen egy szokványos megemlékezésnél. Jól emlékszik 2010-ben a 300. évfordulón megrendezett ünnepekre, melynek híre nem csak Magyarországot járta be, de eljutott Európa több országába is. Ezen az eseményen jelen voltak svéd és lengyel nagykövetség képviselői is. Köszöni elsősorban Molnár Sándornénak, Klárikának, hogy akkor is és azóta is ünnepi megemlékezést épít e nap köré itt Romhányban. A község lakóinak köszöni, hogy közösen gondozzák ezt a hagyatékot amit a Rákóczi-csata köré épített. Polgármester úrtól tudja, hogy nem rég egy nyugalmazott svéd katonából álló küldöttség járt Romhányban. Őket a svéd állam bizta meg azzal, hogy járják végig Európában a svéd vonatkozású emlékhelyeket. A Romhányban található obeliszka – a helyieknek Turul – nagyon előkelő helyen áll a svédek rangsorában. Nem csak a környéke gondozott, hanem magán az emlékműn is kiváló helyességű svéd felirat van. Kevés falu van Magyarországon, ahol ennyire őrzik a szabadságharcok emlékét, mint Romhányban. A Rákóczi hagyományokon kívül Bereczki Máté szobrával tiszteleg a község a '48-'49-es szabadságharc, a márciusi ifjak előtt is. S nem rég avatták fel Magyarország egyik büszkeségpontjaként az '56-os emlékhelyet. Egy hagyománnyá vált esemény igen is tud közösséget építeni. Abban a világban, ahol azt látjuk magunk körül, hogy

fontos értékeket veszítünk el. Romhányban minden nagyobb ünnep azzal kezdődik, hogy megkondítják a Rákóczi-harangot a Polgármesteri Hivatal előtt. Ez a romhányiaknak természetes. Természetes, hogy a harangszó egyben tartja a közösségeket, hiszen együttlétre hív és figyelmeztet is ha kell. Az európai emberek előtt álló legnagyobb kihívás ma, hogy miként védjük meg kultúránkat. Magyarország kormánya ebben egyértelmű álláspontot képvisel. Azt kívánja Romhány közösségének, hogy bizzon saját erejében, bizzon abban, hogy lesz ereje megvédeni magát és bizzon a következő generációkban, amelyek majd tovább éltetik ezt az elszántságot a hagyományaik megtartására. Majd megköszönte a megtisztelő figyelmet.

Molnár Sándor Péterné Kulturális Bizottság elnöke megköszönte az országgyűlési képviselő úr ünnepi beszédét.

Dalárda – Mátyás Levente által Dalárda számára írt kuruc dalok

2. „Romhányért” Díj átadása

Hajdú Éva a Kulturális Bizottság tagja: 2004. óta egy tiszteletadással bővül e nap programja. Csaknem minden évben elismeri a falu egy közösségének polgárát az önzetlenül végzett munkájáért. *Ebben az évben Molnár Sándorné Paulovits Klára kapja ezt a díjat.*

Sík Sándor: Tedeum – Kiss Nikol előadásában

Hajdú Éva a Kulturális Bizottság tagja: Forgatókönyvet ír, Antológiát szerkeszt, süt, főz, vendégeket lát el, családdal túrázik, öreg édesanyjával beszélget, versenyt szervez, gulipkát állít, lengyeleket, vagy kunágotaiakat gardíroz. Virágágyakat tervez a faluba, falunapot szervez. Szemorvoshoz viszi egy tanítványát. Hittantáborban játszik a gyerekekkel, kertet kapál, Mikszáth-utát szervez, csirkét vág, autóból integet, a Balocák alatt sétál, új ötlettel áll elő, de ezzel az értéket védi. Nagy családi találkozót szervez, keresztutat vezet. Szüreti bál, Bereczki, képviselő-testületi ülés, nemzeti ünnepek, civil szervezetek, jótékonybálok, iskola, templom, Önkormányzat, utcák, barátok, unokák, Rákóczi, munkatársak, tanítványok, a falu polgárai, díszletek, meghívók, alapítvány, jótékonykodás. Így villódnak az események, nevek Klári személye körül. Mert ő mindenütt ott van, ha egy mód van rá. Igaz, minden percre szüksége van és mindig siet, de a figyelmesség és a mosoly ott jár vele. Erre a jellemzésre magyartanárként nem e legjobb jegyet adnám, mert olyan szalmakazal. Had tegyek rendet: így állítottam fel: Isten, család, haza. Ehhez segítséget kér a képekkel, Balázsné Nóritól, Dúl Géza atyától, a családot, volt tanítványát, az Igazgatónőmet és minden jelenlévőt. Kicsit rendhagyó méltatás. Kinek mi jut eszébe, ha ezt a nevet hallja: Molnár Sándorné, Paulovits Klára? Ha megvannak az emlékek, bátran írják le az est folyamán és helyezték el a zongorán levő kosárkába. Ha idejönnek gratulálni neki, a szó elszáll, de az írás megmarad. Honnan az erő, az akarat, a kitartás, az energia, megannyi ötlet, terv? Hite, imái segítik. Ez van az első helyen, mindennapi tevékenységében. Ez térül majd meg az közért végzett mindennapos tevékenységében. A '90-es évek év elejei Veni Sancte hittanos kirándulásai, hittantáborai a gyerekek feltöltésére szolgált, melynek szervezője, kísérője volt. Ő maga is megtalálta a töltekezés útját, Csíksomlyón a pünkösdi búcsún több alkalommal. A feltámadási kereszt fogadója, kísérője. Feladatot vállalt az egyháztanácsban. Hittantanár nyugdíjazásáig. A Kolping Család Egyesület tagja, programjaiból ki nem maradni. Egyházmegyei találkozók, az első, '56-os kereszt állítása, koszorúkötés, trianoni megemlékezések, kirándulások, színházlátogatás, Szent Család Ájtatosság, a Dalárda zászlószentelésénél a zászlóánya szerepét vállalta. Az úrnapi gulipkák – ahogy Romhányban hívják – közül az egyik az övé, tovább viszi a családi hagyományt, felolvas a szentmiséken és felnevelt, felneveltek egy diakónusnak valót. Azt mondta, hogy kéri a segítséget. Ha a hitéhez, a hitéletéhez szeretne valaki szólni, akkor most jöjjön.

Dúl Géza plébános: Nehéz dolgom van, mert ehhez a felsoroláshoz nem tudom, hogy lehet-e egyáltalán hozzáfűzni, mert annyira teljes volt és szép. Nem is olyan régóta van itt. Egy dolog mégis eszébe jut. A szentírásból ismerik: Ábrahám Szodoma és Gomora megmentését lealkudta őt igazra a kritériumot. Ha őt igaz van Szodomában és Gomorában, akkor megmenekül Szodoma és Gomora. Nem volt ennyi, három volt. Ha Romhány megmenekülne, mert itt akadna őt igaz ember, Klárka az egyik volna. Felelősségtudata, szolgálatkészsége, a közösség iránti odaadása, együttérzése az emberekkel az igazak közé sorolható. S ez nem feltétlenül csak cselekvés és aktivitás, hanem lelki üdvösség, amit köszönünk az Úristennek és köszönünk neked kedves Klárka.

Hajdú Éva a Kulturális Bizottság tagja: „S mit szól ehhez a sok elfoglaltsághoz, ehhez a sok villódzáshoz a család? Valamikor édesapja tanácsaival látta el, talán tőle kapta a társaság iránti szeretetet, a közösség iránti vonzalmat, a közösségekért való tenni akarást. Férje mellette áll, ott van a programokon vele, vagy otthon helyettesíti, mert a képviselő asszonynak menni kell, mert feladata van. S ott van a két fiú, Andris és Péter. A faluért dolgoznak ők is. A nagyobbik, Péter jó beszél, jó íráskészséget örökölt tőle, szerkeszti a falu ujságját, a Rákóczi-TV-t. Andris diakónus szolgálatot végez, segítenek neked versmondással, gitározással szépítik meg rendezvényeinket. Tőled tanulták, köszönjük. Most fogadd az ő köszöntésüket.”

Ének – Áldjon meg Téged az Úr – Előadta: Molnár András gitárral és családjával énekkel

Hervay Gizella: Levél helyett – Elmondta: Molnár Péter

Molnár Sándorné méltatása

Hajdú Éva a Kulturális Bizottság tagja: „A kulturális élet motorja vagy. Kezdve a Rákóczi kultusszal: megtartod, ápolod, tovább viszed, a Rákóczi Szövetség Helyi Szervezetének megalakítását indítványoztad. Azóta is mint társelnök kapcsolattartó vagy a Szövetséggel, Martényi Árpád titkár úrral aki most is itt van közöttünk, köszönjük neki. Martényi Árpád sokszor jelen van megemlékezéseinken, mindig elismeréssel szól rólad, a romhányi szervezetről. Minden évben hozzájárulsz a felvidéki beiskolázási programokhoz anyagokkal, mert ez a Szövetség fő célja segíteni a külföldi magyarokat és számodra ez fontos. Elindítottad a január 22-i ünnepi üléseket. Minden forgatókönyvet megírtál, kiosztottad a feladatokat, levezetted a műsort. Ezek mindig hitből fakadó, lélekemelő események. Felejthetetlen a 300. évforduló emlékezés sorozata. Ha csak ennyit tettél volna is megérdemelnéd a kitüntetést, az elismerést. Romhányhoz kapcsolódó Antológiát szerkesztettél, nyomda után néztél. Kárpát medencét érintő három fordulós versenyt hirdettél Kassától Sárospatakig. Mindenholra érkeztek a gyerekek felkészítő tanáraikkal. Ma is itt voltál a zsűriben. Vitték ennek a kis falunak a hírért. Meghívtad a legnagyobbakat: R. Várkonyi Ágnes, Mészáros Kálmán, idehívtad a legismertebb tárogató művészüket. Az is a te ötleted volt, hogy emlékérmeket veressen a község a 300. évfordulóra. S mentek a meghívók, nem ám személytelenül, személy szerint mindenkit megszólítottál. Mert számodra fontos, hogy megszólítsd az embereket. Hányszor átfogalmaztad a Rákóczi-tanösvény tábláinak szövegét. Mindig volt aki segítsen, mert éreztük, hogy ezek szép, nemes dolgok, maradandó élményt adtak és adnak ma is a romhányiaknak. Fontos volt számodra, hogy az osztályaid közül akiket csak lehetett elvigyél Sárospatakra, Kassára a fejedelemhez. Biztos vagyok benne, hogy ők majd egész életükben emlékeznek majd erre, no meg arra is, hogy velünk is jótékonykodtál, felajánlást tettél a tiszteletdíjadból. Hányszor segítettél másokon is, osztályokon, egyesületeket. Képviselő vagy 1998-tól töretlenül, sőt előtte is egy ciklus alatt. Vajon véletlen? Nem. Az emberek szeretnek, bíznak benned, hiszen azért kaptál mindig sok szavazatot és az Önkormányzatban is mindig elfogadják indítványaidat, meglátásaidat. Te pedig makacsul ragaszkodsz a széphez, az értékhez, nem adod alább. Számítanak rád a falunap szervezésében ugyanúgy, mint a lengyel vendégek fogadásában, vagy

a Kunágotára menő küldöttségben. Vittel Fülekre is, de Lengyelországba is táborozni gyerekeket. Litvániába az iskolalátogatásra is együtt mentünk. Mert nem csak barátomnak mondhatlak, hanem kollégám is voltál sok évig. De erről más szeretne beszélni. Kérem az Igazgatónőmet.”

Tóth Teréz a Romhányi II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola igazgatója:

„Kedves Klári, Klárika! 2017. után 2018. január 22-én a Bereczki-gyűrűt újra elhivatott pedagógus kapja. Ezért ért újra a megtiszteltetés, hogy a Romhányi II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola nevében méltathatlak néhány mondattal. Klári 1970-ben kezdett el dolgozni képesítés nélküli nevelőként Nógrádsápon, utána Tolmácson majd Kétybodonyban. 1974-től 2011-ig nyugdíjba vonulásáig a Romhányi II. Rákóczi Ferenc Általános Iskolában nevelte, tanította gyermekeinket. 1976-ban szerezted meg a magyar-történelem szakos diplomádat Egerben. Az általános iskolai oktatás minden területén tevékenykedtél. Tanítottál alsó tagozatok, felsőben magyar nyelv és irodalmat, történelmet, hittant, sőt még napközis csoportot is vezettél. Igazgatóhelyettesként is segítetted az intézményvezetőt. Diákjaink, kollégáink számára példát mutattál szakmai kényességből, felkészültségből, céltudatos munkavégzésből, de emberségből és becsületességből és tisztességből is. Munkásságodat őrzi néhány még ma is élő programunk: a Rákóczi hagyományok ápolása, a Rákóczi-csata emléknapi szervezett történelmi vetélkedő, a Mikszáth-út. Történelmi és nemzeti hagyományaink ápolásával, lokálpatrióta szemléletteddel hozzájárultál tanulóink, fiataljaink, polgáraink egészséges nemzeti öntudatának kialakításához, szűkebb és tágabb hazánk iránti hazaszeretetének megerősítéséhez. A nevelőtestület meghatározó és megbecsült tagja vagy ma is. Hiányolunk, amikor szép kerek mondatokra van szükségünk néhány tanulóink jellemzéséhez. Mindig számíthattunk és számíthatunk rád. Tagja vagy az intézmény tanácsnak és az Életfa Alapítvány kuratóriumának. Kedves Klári! Amikor nyugdíjba vonultál, a Szeretet himnuszával köszöntünk el téled. És a mai nap - ez a véletlen műve -, ha húztam volna a vonalakat, hogy a szeretet hányszor hangzott el, nagyon sokáig tartana. Most ezzel, a Szeretet himnusz egy részletével köszöntelek:

A szeretet türelmes, a szeretet jóságos,
A szeretet nem féltékeny,
Nem kérkedik, nem gőgösködik,
Nem tapintatlan, nem keresi a magáét,
Haragra nem gerjed, a rosszat föl nem rója,
Nem örül a gonoszságnak,
De együtt örül az igazsággal.
Mindent eltűr, mindent elhisz,
Mindent remél, mindent elvisel.
A szeretet soha el nem múlik.

Példa vagy számunka és maradj mindig ilyen.

Romhányi II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola pedagógus kórusa énekel – „Bárcsak Tudnánk Vigyázni Rád”

Hajdú Éva a Kulturális Bizottság tagja: Rákóczi, tanárság, és a harmadik gyermeked Bereczki. Nekem az első élményeim egyike volt veled, amikor 1983-ban elvittél bennünket férjemmel Bereczkihez. Gizgagos hely, csipkebokrokkal benőtt rozsdás drótkerítés. Aztán kitakarítottuk, ültettünk tujasort és most Bereczki-emlékparkja van Romhányinak. Gyűrűje van a községnek. Köszönjük, mert kimondtad annak a fontosságát, hogy tegyük a dolgunkat, de figyeljünk egymásra. Tudjuk mondani, kérem, köszönöm, ez fontos, ez érték. Így állítottad elénk Szuchovszky doktort és két éve pedig emléktáblát is szenteltünk méltó helyen a rendelő falán. Legelőször ő kapta a gyűrűt, igaz posztumusz díjként. S ez a gyűrű most a te kezre kerül,

mert méltó vagy rá, a legméltóbb.

Megkérem a jelenlévőket, hogy ha bevillant valami, most el lehetne mondani.

Kiss Nikol volt tanítvány: Általános iskolában ötödikesként amikor először találkoztunk, mosolygós természetével szeretett meg velünk a történelmet és motivált bennünket a tanulásra. Nem volt olyan óra, amit ne szívvel, lélekkel tartott volna. Bármikor, bármivel fordulhattam hozzá már akkor is és tehetem a mai napig. Még ha a legelfoglaltabb volt is, talált időt egy rövid beszélgetésre. Ott és abban segít, amiben tud. Az egész falu számíthat rá. Mindenkihez van egy jó szava, egy kedves mosolya. Vidám természetétől pedig felderül a környezete. Nagyon sok rendezvény szervezésében vállal szerepet fáradhatatlanul és kitartóan, teljes odaadással. Köszönöm neki, hogy olyanná lettem, mint most vagyok. Többet tanított mint történelmet vagy magyart. Szeretni, elfogadni, fejlődni.

Hajdú Éva a Kulturális Bizottság tagja: Kérem Vezér Attila polgármester urat, hogy adja át a „Romhányért” Díjat Molnár Sándornénak, Paulovits Klárának.

Vezér Attila polgármester: Ma este már többször elhangzott, hogy Molnár Sándorné Paulovits Klára kapja a „Romhányért” Díjat. A község vezetése fontosnak tartja, hogy azokat az embereket, akik a közösségért nagyon hosszú időn keresztül nagyon sokat tettek, ezzel a díjjal is jutalmazza. Ez a díj nem fejezi ki azt, amit egy ember a közösségért tesz, de a megbecsülés jele. Nagy örömmel adom át Klárikának ezt a díjat és örülök, hogy elsőként gratulálhatok neki.

Molnár Sándorné: Szeretném előre bocsátani, hogy ha valakit kihagynék, mindenkor – lehet, hogy kapálás, vagy mosogatás közben - megköszönöm neki, hogy dolgozott velem. Azt amit itt hallottak, nem lehet egyedül csinálni. Ez a gyűrű és ez a díj mind azoké akik velem együtt voltak és velem dolgoztak. A barátnőm Teknős Ilona mondta, hogy „te olyan szépeket csinálsz”, aztán amikor Hajdú Istvánnal együtt dolgoztak, s Németh atya azt mondta, hogy „csinálja kedves Klárika”, nagy örömmel csinálták. Amikor úttörőcsapat volt, István első munkatársának fogadta és újítottak az úttörőcsapatban. Aztán a képviselőségbe Varga Miklós vitt be, akitől azt tanultam, hogy a képviselőnek az embereket kell képviselni és azóta milyen hosszú idő eltelt. Szeretném megemlíteni még, akivel együtt dobban a szívük, lelkük az Hajdú Évi és a kedves kollégáim, itt vannak, meg sem tudok szólalni... Sagyibó Sándorné Anna főnöknőmmel akivel szakmai, kulturális és mindenféle ügyekben egész életet átdolgoztunk, mert együtt kezdtünk dolgozni. Vagy had említsem meg Jutkát a Művelődési Házban aki soha nem monda nekem azt, hogy nem, hanem persze megcsináljuk, Kovács Pisti a technikai segítségével, Balázs Istvánné Nóra ötleteivel és munkájával, a polgármesterek akikkel együtt dolgoztam...Azt is meg kell mondanom, hogy a két fiam bármilyen szakmai tanácsot adtak, vagy részt is vettek velem a munkában, úgy ahogy Hajdú Évi mondta...S ahogy Hajdú Évi ennyi mindent és ilyen stílusban össze tudott szedni, ezen csak csodálkozni tudok. Igaza volt Hajdú Évinek, hogy amikor el kellett menni, Molnár Sanyi tartotta a frontot. Így sikerült nekem, minden amit felsoroltak rólam nem sikerült volna, hogy én megcsinálom. Ezt csak így velük, mindenkié a gyűrű ami az ujjamon van. S még egyszer csak azt tudom mondani, hogy: köszönöm Romhány és köszönöm romhányiak, mert nagyon szeretem ezt a falut!

Hajdú Éva a Kulturális Bizottság tagja: Az Önkormányzattól is kapsz ráadásként tárogató mősört. Tudták, tudják, hogy szereted a hangját és mivel Rákóczi ünnepen vagyunk. A tárogató Deák Béla Karancslapujtőről érkezett hozzánk. A zeneiskolában ajánlották meleg szívvel nekünk.

Deák Béla: Tudja, hogy mit jelent a példamutatás és a sok munka amit Ön elvégzett. Sajnos nem találkoztak korábban, bár régen zenélt már itt a faluban. Csodálatos ez az összefogás. Köszöni a meghívást. Nagy Csaba tanította a tárogatón zenélés fortélyaira.

Deák Béla tárogatós műsora – Krasznahorka büszke vára

Hajdú Éva a Kulturális Bizottság tagja: Ünnepeleink-e ma, ha az elődeink nem hagyományozzák ránk az emlékeket? A Historia Domusból az egyházközség jelentős eseményeit rögzítő könyvből, a levéltárak anyagaiból, a kutatók szorgalmából, a nép emlékezetéből és tetteiből élnek a mi gyökereink. Ebből épült fel a romhányi emberek ügyes keze nyomán és hűségese szíve által a Turul, a kereszt a Vérhegyen a Denneken és így őrizzük, bővítjük az emlékhelyeket. Minden nemzedéknek tenni kell a maga részét, hogy a kő maradjon. Megköszönte a közreműködőknek a dalt, a zenét, a szép gondolatokat és minden jelenlevőnek, hogy részt vett a megemlékezésen.

Gratulált Molnár Sándornénak, Klárinak, jó egészséget és még több erőt kívánt neki.

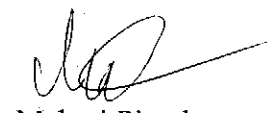
Vezér Attila polgármester megköszönte a szereplőknek a dalt, a zenét, még egyszer gratulált Molnár Sándornénak a „Romhányért” Díj 2017. évi kitüntetettjeinek. Majd kérte, hogy énekeljék el együtt a Szózatot.

Szózat

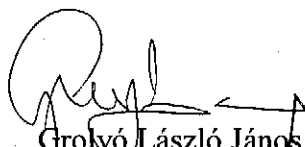

Vezér Attila
polgármester

K.m.f.

Makrai Piroska
jegyző

Hitelesítők:

Grolyó László János
képviselő

Uhlarik Anita
képviselő